

Minnesord

Carl Philip Ingmar Claude Mannerstierna

Fil. dr Carl Philip Ingmar Claude Mannerstierna, (tidigare Ingmar Hasselgréen), Göteborg, gick bort den 24 mars 2019 i en ålder av 81 år. Hans närmaste anhöriga är Britt-Marie Angerwall och Kenneth Runevik med familjer.

Ingmar växte upp i Kungsladugård och vi lärde känna varandra redan i barndomen. Våra första skolår tillbringade vi i stadsdelens ståtliga folkskola tills det var dags för realskolan vid Högre allmänna läroverket i Majorna. När vi nådde gymnasienivån sökte vi in på latinlinjen.

Det var nu som vi började fundera på om vi skulle sikta in oss på att bli konsthistoriker och museimän. Hur det skulle gå till hade vi vaga föreställningar om så vi sökte upp Arbetsförmedlingen. Vi slussades vidare till intendenten Karl-Gustaf Hedén på Konstmuseet som målande beskrev yrkets glädjämnen och vedermödor.

Ingmar tog studenten 1957 och något år efter examen började han studera konsthistoria med konstteori för professor Nils G. Wollin. Som lärare fick han också docenten Per Palme som tyckte att han skulle titta närmare på Lorensbergs villastad, ett lämpligt studieobjekt för en "flanör". Det resulterade i en 3-betygsuppsats.

Hösten 1959 kom en ny professor, Per Gustaf Hamberg, till institutionen. Fascinerade åhörde vi hans utläggningar om ungrenässansens arkitektur. Ingmars deltagande i den konsthistoriska kursen i Rom 1963 hade också betydelse för hans allt större intresse för arkitekturen.

Göteborgs stad hade beslutat att återställa greve Gustaf Adolf Sparres våning i Sahlgrenska huset, och 1967 fick Ingmar uppdraget att utreda våningens historia. P.G. Hamberg föreslog att han skulle använda resultatet för en doktorsavhandling. Den blev klar 1974 och fick titeln Konstsamlaren Gustaf Adolf Sparre, 1746-1794; Hans studieresa, våning och konstsamling i Göteborg.

Ett annat vägmärke i karriären blev renoveringen av Sparreska våningen som visade sig vara välbevarad under 1800-talstilläggen. Bland antikvariska projekt kan också "Drottning Kristinas Jaktslott" nämnas. Till stöd för verksamheten där bildades Kulturminnesföreningen Otterhällan, i vilken Ingmar var mycket aktiv även efter sin pensionering.

Som 1:e intendent vid museet hade han särskilt ansvar för Bostadsskick och Nya tiden samt Ostindiska samlingarna. Därtill kom under många år samordning av utställningar och publika aktiviteter i Ostindiska huset och Kronhuset. Han uttryckte sig väl i tal och skrift, och genom åren blev det många visningar, föredrag och artiklar. Hans bok Ostindiska huset – Göteborgs Museum 1983 blev ett viktigt bidrag till kännedomen om denna ikoniska byggnad.

Vi samarbetade bland annat om förvärv till samlingarna. Fynd gjordes inte bara på antikmarknaden. I samband med en renovering av Asplunds rådhusstillbyggnad räddade Ingmar arkitektens "bisittarstolar" ur en sopcontainer.

Ingmar hade en stor vän- och bekantskapskrets. Vi är många som saknar honom.

Björn Fredlund, f.d. chef för Göteborgs konstmuseum
Kristina Breide Söderpalm, f.d. 1:e museiintendent

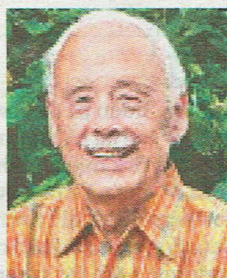

Bild: Lisa Björklund